

Det fremgår af svaret, at statsministeren i et brev af 3. september 1985 anmodede Justitsministeriet om en udtalelse vedrørende Færøernes landsstyres betænkning i undergrundssagen. Af statsministerens svar fremgår endvidere, at der på Justitsministeriets akter er anført følgende, og jeg citerer:

»Statsministeriet har dags dato oplyst, at man i hvert fald foreløbig ikke ønsker at foretage videre i sagen, det vil sige, at Justitsministeriet behøver ikke besvare henvendelsen fra Statsministeriet«.

Det fremgår endvidere af Justitsministeriets akter, at det blev resolveret, at sagen skulle henlægges.

Jeg kan oplyse, at Justitsministeriets sager ikke ses at indeholde yderligere oplysninger om spørgsmålet.

Med hensyn til muligheden for at overdrage ejendomsretten til den færøske undergrund kan jeg henvise til, at dette spørgsmål er behandlet i Justitsministeriets notat af 28. februar i år om forholdet mellem grundloven og aftalen om Færøernes landsstyre om råstoffer i undergrunden. Notatet blev udarbejdet i forbindelse med spørgsmål nr. 7 fra 21-mands-udvalget vedrørende Færøerne, der blev besvaret af statsministeren den 1. marts i år.

Jeg er endvidere bekendt med, at en kopi af notatet var vedlagt statsministerens besvarelse af 2. marts i år af spørgsmål nr. S 1688, stillet af hr. Peter Skaarup.

Da spørgeren altså er bekendt med indholdet af notatet, vil jeg begrænse mig til at fremhæve de dele heraf, der relaterer sig særlig til besvarelsen af dagens spørgsmål. Det fremgår bl.a. af notatet, at det har været tilkendegivet som en almindelig opfattelse, at grundloven ville være til hinder for, at den danske regering indgik aftale med hjemmestyret om overdragelse af ejendomsretten over råstoffer i undergrunden til befolkningen i en bestemt del af riget.

Det fremgår videre af notatet, at det færøske hjemmestyre med råstofaftalen alene har fået overdraget den lovgivende og administrative kompetence. Der er således ikke med aftalen tale om overdragelse af ejendomsretten over undergrunden på Færøerne. Hjemmestyret har f.eks. ikke i medfør af aftalen ret til at overdrage eller afhænde undergrunden.

Afslutningsvis vil jeg henvise til, at det af notatet fremgår, at aftalen for 1992 er udformet i overensstemmelse med den færøske hjemmestyrerlov, og at der ikke er grundlag for at antage, at

der med aftalen er overladt beføjelser i videre omfang, end grundloven giver mulighed for.

Peter Skaarup (DF):

Jeg takker for besvarelsen. Dansk Folkeparti er optaget af det meget interessante spørgsmål om, hvordan det kan gå til, at der er lavet en aftale, der tilsyneladende giver Færøerne de fulde muligheder for at få de indtægter, der måtte komme ud af eventuel olie i den færøske undergrund.

Derfor er vi interesseret i spørgsmålet, og vi synes, at det er meget mystisk, at Statsministeriet beder om et notat hos Justitsministeriet, og så ønsker Statsministeriet efterfølgende ikke at modtage det pågældende notat. Jeg vil godt spørge justitsministeren: Er det normalt, at ministerier – i det her tilfælde Statsministeriet – beder Justitsministeriet om en udtalelse, og så ønsker det pågældende ministerium bagefter ikke at modtage samme udtalelse?

Et andet spørgsmål, jeg godt vil stille justitsministeren, er: Er ministeren enig i, at der i det notat fra 1985 er en forskel i de juridiske vurderinger af tingene med hensyn til rigsfællesskabet og grundloven i sammenligning med det nye notat, som Færøudvalget fik overbragt fra Justitsministeriet her for nylig?

Er ministeren enig i, at der er en forskel, der er en glidning i tolkningerne af, hvor ejendomsretten til olien er?

Det sidste spørgsmål, jeg vil stille, er: Vurderer justitsministeren ikke, at den gamle råstoflov, som stadig gælder på Færøerne, siger, at det er staten alene, der har ejendomsretten til råstofferne i den færøske undergrund?

Justitsministeren (Frank Jensen):

For så vidt angår det første spørgsmål, kan jeg henvise til den besvarelse, som er oversendt til 21-mands-udvalget i går, på et spørgsmål, som måske endda er stillet af spørgeren selv, det ved jeg ikke. Men det knytter sig altså til spørgsmålet om, hvorvidt det er kutyme, at man kan bede om et notat og så trække anmodningen tilbage.

Og jeg kan citere svaret: »Som det fremgår af statsministerens besvarelse af det nævnte spørgsmål, er der tilfælde, hvor en anmodning om udarbejdelse af et notat bliver trukket tilbage som følge af, at vedkommende ministerium m.v. ikke mener, at Justitsministeriets vurdering af det pågældende spørgsmål for tiden er relevant eller aktuelt. Justitsministeriet er ikke i besiddelse af en oversigt over sådanne tilfælde.«